

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MDLX. ad annum MDCXXIII.

Parisiis, 1644

Pavli papæ V. vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15522

V I T A
 L E O N I S P A P Æ X.
 V V L G O X I.

ANNO
 CHRISTI
 1605.

LEO huius nominis decimus, Alexander Medices ante
 Lvocatus, patria Florentinus, Cosmi magni ducis Etru-
 riæ consobrinus, ex cardinale sanctorum Ioannis & Pauli
 (quem titulum virtutibus eius debitum Gregorius XIII.
 ei contulerat) Clementi VIII. in pontificatu subrogatus
 est quarto Nonas Aprilis, anno Christi millesimo sexcen-
 tesimo quinto, imperante Rudolpho II. Ante pontifica-
 tum, archiepiscopatu etiam Florentino fungens, a Cle-
 mente VIII. ad Henricum IV. Gallia regem anathema-
 te iam ab eodem pontifice expiatum, legatus de latere
 missus est: vbi per annos duos moratus, legatione bene
 gesta, & pace tandem inter potentissimos Gallia & Hi-
 spania reges constabilita, Ferrariam, vbi Clemens agebat,
 profectus, magno pontificis & cardinalium praesentium
 applausu exceptus est. Quando vero ad gubernacula ec-
 clesiae admotus est, tantam statim omnium ordinum spem
 de se concitavit, quantam insperata & nimis accelerata
 mors consternationem omnibus attulit. Nam cum ad san-
 ctum Ioannem Lateranensem possessionis capiendae cau-
 sa, de more, celeberrimo comitatu se contulisset, a maxi-
 mis sudoribus subito refrigeratus in morbum grauissimum
 incidit, ex quo vigesimo septimo Aprilis eiusdem anni,
 postquam viginti quinque dies ecclesiae praefuisset, in hu-
 manis esse desiit.

V I T A
 P A V L I P A P Æ V.

PAVLVS V. Camilli Burghesii nomine ante dictus, pa-
 tria Romanus, Antonio Burghesio Senense, aduoca-
 torum consistorialium decano, & Flaminia Astallia rari
 & incomparabilis exempli femina prognatus, post refe-
 rendarii vtriusque signaturæ & auditoris Camerae mune-

ra bene gesta, postque legationem apud regem Catholicum in re ardua feliciter peractam, ex cardinale tituli sancti Chrysogoni, communi omnium suffragio, viua voce pontifex renuntiatus est 16. Maii anno salutis 1605. imperante Rudolpho II. coronatus vero 29. Maii ipso solenni die pentecostes. Pontificatum a promulgatione iubilei, & reipublicæ Christianæ, Urbisque statu in melius commutando exorsus est. Crebris literis principes ad propulsandos ab Hungaria Turcas concitauit, pecuniam militemque in belli societatem misit. Eodem tempore regi Poloniæ Sigismundo potestatem fecit iungendi sibi Constantiam Austriacam, cuius sororem habuerat in matrimonio, vt denuo Germanicas & Polonicas vires in finitimum Turcam aliosque communes hostes renouata affinitate coniungeret. In Vrbe Vaticanum diui Petri templum, opus integri sæculi continuata molitione conditum, adhuc semiperfectum, porticu, & aliis accessionibus adiunctis, absoluit. Virgini Mariæ magnificentissimum sacellum in basilica Esquilina ædificauit. Vaticanum & Quirinale palatia amplificauit, & ornauit; Romanque innumeris ædificiis illustrauit, & marmoream reliquit. In Italia Veneti patres quædam sibi arrogabant, quæ sibi licere iure imperantis reipublicæ arbitrabantur: Paulus, qui prætextu firmandæ sæcularis potentiaë pontificiam auctoritatem minui, & libertatem ecclesiasticam labefactari sentiebat, seuerius animaduertere compulsus est. Timebatur quorsum hæc forent euasura, cum gliscente malo Gallia Hispaniaque reges repetitis officii & precibus opportune interuenere. Quo quidem tempore rem ecclesiasticam præclare gessit Maphæus Barberinus, apostolicæ sedis in Gallia internuntius, paulo ante Vaticana purpura decoratus. Hinc res amice transacta, & ab inclyta republica disceptationibus in obsequium versis, pontifex eam pristina beneuolentia complexus, impendentem Italiaë nubem discussit, quam statim tranquillitas est consecuta. Confestim Paulus curarum molem vertit in Germaniam, rebusque inter Rodolphum imperatorem eiusque fratrem Matthiam compositis, impensè operam dedit, vt inter catholicos Germaniæ principes fœdus iniretur aduersus vnionem hæreticorum, qui te-

terrimum in Romanæ fidei perniciem consilia ceperant. Primo quidem bellum anceps, & dubii euentus videbatur: moritur Matthias imperator, succedit Ferdinandus. Bohemi proceres, legitimo principe recusato, Palatinum Rheni accersunt, regem sibi creant, & catholicis vltima minantur. Deo auspice, & Maximiliano Bauariæ & Christiani exercitus duce, vna cum Cæsarianis legionibus furori sectariorum obuiam itum. Hinc catholica res summo periculo exempta, superati Bohemiæ saltus, fugati, & cæsi ad satietatem hostes, capta Praga vrbs belli caput, recepta Bohemia, Morauia, Silesii subacti, afflicti, pulsa, oppressa hæresis. De quibus Paulus certior factus, ad Teutonicum Virginis templum supplicatione decreta, gratulatus est vindici Deo victoriam. Sed quanta vi Paulus hostes ecclesiæ conabatur opprimere, tanto studio pacem catholicorum principum amplexus, diligenter cauit, ne qua labaret ex parte; exortosque tumultus opposita maiestate compefcuit. Bella inter Maximilianum Bauariæ ducem & Saltzburgenses, Carolum Emanuelem Sabaudia ducem & Ferdinandum Gonzagam in ditione Monferratensi, Venetos & archiducem Gretiensem ad Gradiscam in Carnorum finibus, per legatos suos sedauit & extinxit. Nec minore cura religionem vbique tuebatur quam pacem. Catholicos in Britannia fidei causa laborantes, pontificiis literis admonuit vt postulatam ab hæretico rege iuramentum fidelitatis non offerrent; quod sectarii ad infringendam Romani pontificis auctoritatem obtruserant. Ad Indos promulgando euangelio patres Societatis Iesu, & e sanctorum Augustini, Dominici, & Francisci familiis crebro misit: Carmelitas Excalceatos in Perfidem, magno fidei catholice incremento. Eodem auspice Serræ Leana in India rex, eiusque duo germani fratres, & liberi quatuor, ad vitæ fontem barbariem simul & impietatem eluerunt. A patriarchis Melchisedeco Armenio, & Petro Maronita legatos benigne suscepit, Romæ per diu laute largiterque aluit, muneribus in digressu donatos domum sui amantissimos remisit. Armenio quidem profitendæ fidei formulam Arabico sermone conscriptam transmisit, iussitque in Missæ sacrificio aquam cum vino miscere; atque

ex trifagio celebri hymno augustissimæ Trinitatis, quædam quæ irreperant verba reiicere. Petro Maronitarum patriarchæ, qui Libanum montem incolit, multa petenti plura largitus est, auctumque argenteis haud vulgari opere vasis & sacerdotali suppellectile mirifice recreauit. In eius gratiam precationum ecclesiasticarum breuiaria, quæ antea manuscripta illi nationi paulatim vetustas subducebat, Romæ nouis typis in eam rem fabricatis mandauit excudi. Episcopis Græciæ solícite prouidit, patresque e Societate Iesu cum Gallico oratore Constantinopolim ad rem catholicam fouendam profectos enixe iuuuit: alios Belgradum dimissos, & alios in vltima Sinarum regna soluentes, donis amplissimis cumulauit. Porro is operæ fructus præter ceteros extitit non pœnitendus, quod honorificentissimis legationibus celebrata est Romana sedes. Aluarus Congi rex Antonium Nigritam, vt per eum ad pedes pontificios ipse procumberet, Romam misit ex torrida mundi plaga. Demetrius Moschorum dux per certos homines veneratus est Pauli maiestatem. Rex Voxius e Iaponia promoturum se rem Christianam sponndit. Persarum rex ab vltima Asia fastigium pontificis coluit, etsi potestatem magis quam religionem veneratus. Nec si tantus apud exteros, minor interim Paulus auctoritate regnauit in suos, quorum præsertim vtilitati, otio & securitati, si quis alius, inuigilauit. Armamentaria Bononiæ, Anconæ, Ferrariæque parauit; Ferrariensem arcem a Clemente VIII. inchoatam in opportuniorem formam redegit, & perfecit. Ædificationem portus ad Centumcellas, iam pridem cœptam, lentoque opere sub aliquot pontificibus prouectam, promotuit. Anconæ portum dilatauit, repurgauitque. Padum Bononiensium, Ferrariensium & Ra-uennatum agros exundantem coercuit. Egit cum Cosmo Etruriæ Magno duce vt Clanis fluuii laxati obices arctarentur, ne plus æquo in Tiberim erumperet, vnde plana Urbis inundarentur. Vias publicas muniuit ac strauit: fluuios pontibus iunxit: veterem Anienis, a Narsete factum, collabentemque, alterum super Lirim restituit, nouum in Vmbria Nari imposuit. Paulam aquam, magnum aquæ flumen, xxxv. ab Vrbe milliario, ex agro Braccianensi

opere subterraneo & arcuato, veteribus aquæ Alfietinæ ductibus restitutis, nouisque additis, partim in Ianiculum, partim in urbem Leoninam deduxit. Accedebat tanto pontifici insignis pietas, & religionum arbitro digna religio. Mane præter horarias preces, aliis vacare solitus, quotidie animæ noxas confessione expiabat, & ad aram, oblata laudis hostia, diuino epulo pascebatur. Vsum eucharistiæ sumendæ longe frequentiore in Vrbe instituit, atque ex diuino arario depromptis indulgentiis largissime ditauit. Franciscam virtutis plusquam Romanæ feminam, & Carolum Borromeum, in cœtum sanctorum transcripsit. Tantis rebus gestis, cum sexdecim prope integros annos pontificatum tenuisset, & annos 68. menses 6. dies II. vixisset, obiit Paulus die 28. Ianuarii anni 1621.

V I T A

GREGORII PAPÆ XV.

ANNO
CHRISTI
1621.

GREGORIO decimoquinto, qui Alexander ante pontificatum vocabatur, pater fuit comes Pompeius Ludouisus Bononiensis, mater Camilla Blanchina. Adolescentiam Romæ apud patres Societatis Iesu in humaniorum literarum & philosophiæ studio traduxit: Bononiæ postea legum scientiæ incubuit, vbi postquam laurea insignitus fuit, Romam iterum aduenit. A Gregorio XIII. primus Capitolii iudex electus est, a Clemente VIII. creatus vtriusque signaturæ referendarius; mox inter Romanæ Rotæ patres adscriptus est. Ab eodem pontifice Beneuentum destinatus, vna cum Maphæo Barberino camera apostolicæ clerico, tunc præclari oneris comite, postea summi honoris successore, contentiones inter pontificios & regios ministros exortas admirabili prudentia compressit. Demum a Paulo V. archiepiscopus Bononiensis declaratus, excitato in Italia bello inter Hispaniæ regem ducemque Sabaudia, eo pacificator immisus, suscepto munere dignissime perfunctus est; ideoque a pontifice inter purpuratos patres adscriptus anno 1616. Paulo autem e viuis erepto pontifex renuntiatus est an-